
Petri György

VALAMI ISMERETLEN

Valami ismeretlen
felé, elébe
– sodródunk vagy törekszünk?
új világ, új szerelem
kékvirága
kecsegtet, lidérckedik
– csal a lápba?

Nem tudhatni.
A „Legyen minden másképp!”
kényszere és óhaja indokolt:
olyan hajszoltak voltunk,
annyira elégünk van!
Önsajnálát sem sérelmezhető.
Hát ki sajnált bennünket?
Meg különben is:
ha valaki, hát mi magunk
tudhatjuk a legjobban:
miért vagyunk
méltók a szájalomra.

No de azért: mi lesz?
Mégis mi lesz?
A kérdés
megkerülhetetlen
és megválaszolhatatlan.
A rög
hömpölygeti magát
lassan és (nem: de!)
biztosan
a szív felé.

„JÖVŐKÉP”

Nagy kérdés: hogy lehet tovább
rontani a javíthatatlant;
a körülmények mostohák,
s alulról fűtik már a katlant.

Egy rossz ötlet egyszer „bekattant”,
lendkerék forgatja magát;
tudjuk mindennek az okát,
megbontjuk a megbonthatatlant –

Mint a bohóc vagy mint a pék,
mindenki tudja szerepét,
ki zsemlét süt, ki viccet el

– nagy mulatság lesz így az élet –
miért is van, hogy mégis félek?
Kérdezek. Senki nem felel.

Fodor Géza

PETRI GYÖRGY KÖLTÉSZETE (II)

IV

A robbanásszerű, mégis kulturális hagyományokat mozgósító, artisztikus, atmoszféricusan zárt MAGYARÁZATOK... után felmerült a „hogyan tovább?” kérdése. A katasztrófa elmúlt, élményének megszűnt a feszültsége, a tragikus pátoszt nem lehetett fenntartani. A fordulat helyébe zárt helyzet lépett, nemcsak külső reakcióval, hanem a vereség utáni zárt helyzetek minden belső következményével is: „*felfakadnak lappangott, sunyi konzekvenciák*” (NAENIA). A második kötet (1974) címe – KÖRÜLÍRT ZUHANÁS – abszolút pontos, pontosabb, mint az elsőé volt, olyan pontos, mint ott A FELISMERÉS FOKOZATAI és/vagy a METAFORÁK HELYZETÜNKRE lett volna.

Petri jellemző élménye ekkor a lehülés. A MAGYARÁZATOK...-ban erős élmény volt a hőség, a gyöttrő helyzet, a szenvedés metaforájaként: „*Ketten mennek az utcán. / Szemmel jeleznek: »Nézd, satnya fák bádogszínű lombja; / nézd, izzadság ragyog az őr homlokán, /*